

— Доста! рече той, този чловѣкъ исповѣда и постоянство на прегрѣшеніята си, нека го закарать въ затвора му.

— Кажи да го заведѣтъ на мъченичество! извика мъдрецътъ съ мраченъ ентузіазмъ. Благодарѣнъ, Боже мой! ще умрѣ за тебе. Пролѣзната моя кръвъ не ще остане неплодна. Истината ще свѣтне единъ день въ свѣта.

Единъ отъ палачытъ са приближи да затули устата на Херрецуело, но той съ достолюбіе го отблъсна.

— Не е нужно, приложи той; нищо повече нѣмамъ да река.

Послѣ са обърнѣхъ къмъ другия младъ обвиняемъ, насърчи го съ погледа си и тръгна подаръ палачытъ.

Другата жертва станѣ, преди да ѝ заповѣдатъ.

— Името ти, попыта го инквизиторътъ.

— Гуллиелмо Франко, Хидалго (120).

— Гуллиелме Франко, обвинени сте, че сте сторили светотатство като сте ударили единъ свещеникъ на Вышняго.

— Ударихъ единъ блудникъ, който ма обезчести, единъ недостойнъ свещеникъ, който подъ свещенното си облѣкло донесе въ къщата ми отчаяніето и безчестіето. Извади изъ умъ жената, която обичахъ и отъ която имахъ дѣца. Ударихъ едно чудовище, което бѣ благословило брака ми и послѣ го разкъса. Ищѣхъ да го убия, но го испядихъ отъ къщата си, бѣхъ прочее въ кръга на длѣжностытъ си. Той е светотатникъ, а азъ изпълнителя на обязанноститъ си.

Инквизиторътъ си прихапа устынѣтъ; виждаше са че въ този день сичкытъ конто са представихъ на слѣдовището, като че бѣхъ са надумали противъ инквизиціята. Но той имаше доста способность да опровергае слѣдствіята на тѣзи дързловенны изявленія.

---

(120) Двѣтъ тѣзи лица на Херрецуело и на Франко сж исторически.